

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 6T/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4126010063
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Tomrecaj PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2026:4126010063.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Adrianou Tomrecaj, PhD., v trestnej veci obžalovaných A. B. a C. D., pre spolupáchateľstvom spáchaný zločin krádež podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno f) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.02.2026, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1. A. B., nar. XX.XX.XXXX v E.,
trvale bytom F. XX/XX, G., okres Galanta,
prechodne bytom H. X, E.,
toho času od 16.40 hod. dňa 06.09.2025 vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

2. C. D., nar. XX.XX.XXXX v E.,
trvale bytom I. E. XXX/X, E.,
prechodne bytom bez prihlásenia F. XX, E.,
toho času od 16.40 hod. dňa 06.09.2025 vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

sa uznávajú za vinných, že:

obžalovaní C. D., A. B. a J. D. (ktorý je trestne stíhaný v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 6T/8/2026, ktoré nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté) dňa 06.09.2025 v doposiaľ presne nezistenom čase, približne medzi 14.55 hod. a 16.40 hod., v autobuse medzimestskej hromadnej dopravy na linke z obce Pata do mesta Nitra, po spoločnej dohode odcudzili poškodenému maloletému A. B., dátum narodenia XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, počas toho ako sa ho obvinený J. D. pýtal na rôzne veci a snažil sa zaujať jeho pozornosť, čím tak odpútal pozornosť poškodeného od jeho osobných vecí, a využili tak jeho neskúsenosť a nedostatočnú vyspelosť vyplývajúcu z veku maloletého poškodeného, a z jeho peňaženky nachádzajúcej sa v jeho batohu značky Reebok, modrej farby, ktorý mal pri sebe poškodený maloletý, odcudzili obžalovaní C. D. a A. B. finančnú hotovosť vo výške najmenej 55,- EUR v bankovkách nominálnej hodnoty 1x 50 EUR a v minciach nominálnej hodnoty 2x 2 EUR a 1x 1 EUR a 1 ks platobnú kartu banky mBank s číslom platobnej karty 5575 0218 3135 2049 na meno A. B. k bankovému účtu IBAN: K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého majiteľom je poškodený maloletý A. B. a postupne následne bez vedomia a súhlasu majiteľa účtu a držiteľa platobnej karty obžalovaní vykonali prostredníctvom vyššie uvedenej platobnej karty najmenej tri zúčtované neoprávnené transakcie vo výške 11,20 EUR, 6,80 EUR a 17,59 EUR v predajni potravín A. v obci I. L. na nákup potravín, alkoholu a cigariet, čím tak odcudzením finančnej hotovosti spôsobili poškodenému maloletému A. B. škodu vo výške 55,- EUR a neoprávneným použitím platobného prostriedku spôsobili

poškodenému maloletému A. B. škodu vo výške 35,59 EUR, teda celkovú spôsobenú škodu vo výške 90,59 EUR,

t e d a :

obžalovaní C. D., A. B.

spoločným konaním s iným prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe, a spáchali taký čin na chránenej osobe,

spoločným konaním s iným neoprávnene použili platobný prostriedok, a spáchali taký čin závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l i :

obžalovaní C. D., A. B.

spolupáchatelstvom spáchaný zločin krádež podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno f) Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

obžalovaný A. B.

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, § 39 odsek 5, § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovaná C. D.

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, § 39 odsek 5, § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 (devätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, sú obžalovaní spoločne a nerozdielne povinní nahradiť poškodenému A. B., dátum narodenia XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, spôsobenú škodu vo výške 90,59,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre č. 1Pv 350/25/4403, prejednal Okresný súd Nitra trestnú vec proti obžalovaným A. B. a C. D. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, prečítaním záverov znaleckého posudku a prečítaním listinných dôkazov založených v spise.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní dňa 26.02.2026 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Obžalovaný bol poučený podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné, nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, teda ak by zásadným spôsobom bolo porušené jeho procesné právo na obhajobu. Keďže obžalovaný na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora a obhajkyne obžalovaného, súd v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň v zmysle § 257 odsek 8 Trestného poriadku uznesením vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku na hlavnom pojednávaní sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, o ochrannom opatrení a o nároku na náhradu škody. Súd takto rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty spolupáchateľstvom spáchaného zločinu krádež podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno f) Trestného zákona po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste, o ochrannom opatrení a o nároku na náhradu škody.

Obžalovaná C. D. na hlavnom pojednávaní dňa 26.02.2026 urobila vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý jej je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Obžalovaná bola poučená podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné, nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, teda ak by zásadným spôsobom bolo porušené jej procesné právo na obhajobu. Keďže obžalovaná na všetky otázky súdu, položené jej podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedala kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora a obhajcu obžalovanej, súd v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej o tom, že je vinná zo spáchania skutku a zároveň v zmysle § 257 odsek 8 Trestného poriadku uznesením vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom sa obžalovaná priznala k spáchaniu skutku na hlavnom pojednávaní, sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, o ochrannom opatrení a o nároku na náhradu škody. Súd takto rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovanej o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovanej boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty spolupáchateľstvom spáchaného zločinu krádež podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno f) Trestného zákona po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchala obžalovaná spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste, o ochrannom opatrení a nároku na náhradu škody.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní nevypovedal, ale uviedol, že spôsobenú škodu chce poškodenému v plnej výške nahradiť a skutok pred súdom oľutoval.

Obžalovaná C. D. na hlavnom pojednávaní nevypovedala, ale skutok pred súdom oľutovala.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd vykonal prečítaním záverov znaleckého posudku znalca A. D. H. č. 67/2025 zo dňa 17.11.2025, ako aj prečítaním listinných dôkazov zabezpečených do spisu, týkajúcich sa výroku o treste, o ochrannom opatrení a nároku na náhradu škody.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatria, A. D. H. č. 67/2025 zo dňa 17.11.2025 vyplývalo, že obaja obžalovaní sú chronicky závislí od viacerých psychoaktívnych látok s chorobným

sklonom k ich užívaniu (obžalovaná C. D. má syndróm závislosti od alkoholu a stimulácie a obžalovaný má syndróm závislosti od alkoholu, kanabinoidov a stimulácie - metamfetamín) a závislí boli aj v čase spáchania skutku. Znalkyňa ani u jedného z obžalovaných nenavrhol nariadenie protialkoholické, ani protitoxikomanické liečenie pre absenciu motivácie k abstinencii, ktorá je nutná pre úspešnosť takéhoto opatrenia. Okrem toho obžalovaný A. B. už mal nariadené ochranné liečenie, ktoré aj absolvoval a nesplnilo svoj účel. V čase spáchania skutku ani jeden nemal narušenú rozpoznávaciu schopnosť, schopnosť rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a ich ovládacia schopnosť bola narušená adekvátne stupňu ich alkoholovej opojenosti. U obžalovanej C. D. bola ovládacia schopnosť v čase skutku čiastočne znížená, nie však vylúčená, v dôsledku jednoduchej alkoholovej opojenosti stredne ťažkého stupňa, ktorú si privodila sama požívaním alkoholických nápojov napriek tomu, že mala opakovanú skúsenosť ako na ňu alkohol pôsobí. Obžalovaní netrpia ochorením psychotickej kvality, ani ochorením z okruhu psychóz, nie je u nich indikované opatrenie vo forme ochranného psychiatrického liečenia a ich pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Zo správ o povesti a k osobe obžalovaného A. B., teda z priebežnej správy probačnej a mediačnej úradníčky Okresného súdu Galanta, z pripojených právoplatných rozhodnutí, ktorými bol obžalovaný už v minulosti právoplatne uznaný vinným z páchania trestnej činnosti, z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, z Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný mal pred vzatím do väzby v predmetnej trestnej veci nariadený výkon dvoch ochranných dohľadov a to v trestných veciach Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/136/2022 a 17T/38/2022, ktorých podmienky si riadne neplnil, s probačným a mediačným úradníkom riadne nespolupracoval a ich výkon bol prerušený z dôvodu vzatia do väzby dňa 06.09.2025. Obžalovaný je toho času od 06.09.2025 vo väzbe v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 6T/4/2026 na základe uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 33Tp/42/2025. Obžalovaný bol doposiaľ 32krát priestupkovo prejednávaný pre priestupky proti majetku, proti občianskemu spolunažívaniu, pre priestupky v doprave a pre nerešpektovanie zákazu vychádzania. Okrem toho bol obžalovaný doposiaľ 22krát súdne trestaný, pričom iba v jedinom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a prevažná väčšina trestných činov, za ktoré bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným, boli trestným činom krádeže podľa § 212 Trestného zákona. Obžalovaný bol doposiaľ deväťkrát vo výkone trestu odňatia slobody. V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Galanta bol obžalovaný rozsudkom sp. zn. 9T/176/2017 zo dňa 24.01.2018, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/21/2018 dňa 14.08.2018 uznaný vinným v bode 1,2,3,4,5 rozsudku pre pokračovací prečin krádeže, z toho v bode 1 podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a v bode 2 až 5 podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona a v bodoch 6 a 7 rozsudku pre pokračovací trestný čin krádeže, v bode 6 rozsudku prečin podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a v bode 7 rozsudku zločin podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Zo správ o povesti a k osobe obžalovanej C. D., teda z priebežnej správy probačnej a mediačnej úradníčky Okresného súdu Galanta, z pripojených právoplatných rozhodnutí, ktorými bola obžalovaná už v minulosti právoplatne uznaná vinnou z páchania trestnej činnosti, z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, z Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaná mala pred vzatím do väzby v predmetnej trestnej veci nariadený výkon probačného dohľadu uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 6Pp/16/2024 zo dňa 23.09.2024, právoplatným dňa 23.09.2024, s probačným a mediačným úradníkom riadne nespolupracovala, dopúšťa sa protiprávneho konania a jeho výkon bol prerušený z dôvodu vzatia obžalovanej do väzby dňa 06.09.2025. Obžalovaná je toho času od 06.09.2025 vo väzbe v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 6T/4/2026 na základe uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 33Tp/42/2025. Obžalovaná bola doposiaľ 29krát priestupkovo prejednávaná pre priestupky proti majetku a proti verejnému poriadku. Okrem toho bola obžalovaná doposiaľ 7krát súdne trestaná pre majetkovú trestnú činnosť, vo väčšine prípadov pre prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona, pričom iba v dvoch prípadoch sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená. Obžalovaná bola dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody, naposledy v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/78/2020, rozsudkom zo dňa 5.04.2024, právoplatným dňa 05.04.2025, kedy vykonávala trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 5 mesiacov v ústave so stredným stupňom strázenia z výkonu ktorého bola podmienene prepustená uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 6Pp/16/2024 zo dňa 23.09.2024, právoplatným dňa 23.09.2024 so skúšobnou dobou 1 rok a 9 mesiacov. Skúšobná doba plynula obžalovanej od 23.09.2024 do 23.06.2026.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a na základe vyhlásení obžalovaných o vine, mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby. Tiež bolo preukázané, že skutok vykazuje znaky žalovaného trestného činu a, že skutok spáchali obžalovaní A. B. a C. D..

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoby páchatel'ov a možnosti ich nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaných súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Zohľadňovanie osoby páchatel'a a jej posudzovanie treba uskutočniť vo všetkých súvislostiach. Pričom v rámci tohto hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Zároveň je potrebné prihliadať na zásadu proporcionálnosti trestu, čo znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestov obžalovaným súd vychádzal zo závažnosti spáchaného trestného činu z ktorého boli obžalovaní uznaní vinnými a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona) na 2 rok až 8 rokov.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému A. B., súd pri rozhodovaní vychádzal v prvom rade zo skutočnosti, že obžalovaný sa už aj v minulosti opakovane dopúšťal obdobného protispoločenského konania, ktoré bolo buď vyriešené v priestupkovom konaní alebo v trestnom konaní, v dôsledku čoho bol obžalovaný už opakovane súdne trestaný aj uložením najprisnejšieho druhu trestov, nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom tieto tresty neviedli obžalovaného k jeho náprave. Obžalovaný sa opakovane a dlhodobo dopúšťa protispoločenskej činnosti, či už rovnakého alebo odlišného charakteru, tak na úrovni priestupkového konania alebo trestného konania, pričom ani jedna zo sankcií uložená mu v týchto konaniach neviedla obžalovaného k jeho náprave a prevýchove, čím by sa dosiahol ich účel v tom, že by zabránili obžalovanému v páchaní ďalšej protispoločenskej činnosti a tým by ochránili spoločnosť pred páchatel'om. Tridsaťdva priestupkov obžalovaného vo väčšine prípadov páchaných proti majetku, ako aj opakovaná majetková trestná činnosť za ktorú bol obžalovaný opakovane právoplatne uznaný vinným (čo vyplýva z prečítaného odpisu registra trestov, ako aj právoplatných rozhodnutí) sú prejavom dlhodobej a nenapraviteľnej osobnosti obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa pod vplyvom alkoholu a omamných látok protispoločenskej činnosti napriek tomu, že sa opakovane podrobil výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a aj ochrannému liečeniu, ktoré v jeho prípade nespĺnili svoj účel. Vzhľadom na uvedené skutočnosti v prípade obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie iného druhu trestu ako je trest odňatia slobody, nakoľko všetky ostatné druhy trestov nevytvárajú dostatočné podmienky na prevýchovu obžalovaného a zároveň by neboli primeraným trestom k povahe trestnej činnosti a k osobnosti obžalovaného. Na posudzovanie možnosti nápravy obžalovaného má vplyv celkový spôsob života obžalovaného a jeho správanie pred spáchaním

trestného činu. Zároveň však súd s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti nevzhliadol splnenie podmienok ustanovených Trestným zákonom podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na podmienený odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody, a teda, že by vzhľadom na osobu páchatel'a a na okolnosti prípadu, mal za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a by výkon trestu odňatia slobody nebol nevyhnutný.

Pri úvahách týkajúcich sa výšky ukladaného trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného, ako aj na okolnosti spáchania skutku a predchádzajúci spôsob života obžalovaného, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať v prvom rade na skutočnosť, že v prípade obžalovaného išlo o opakované protiprávne konanie, v prípade ktorého sa na hlavnom pojednávaní preukázalo závažné a opakované nerešpektovanie právneho poriadku. Pri ukladaní trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukládanie trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno a) až písmeno p) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno a) až písmeno o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne trestný čin oľutoval na hlavnom pojednávaní (§ 36 písmeno l) Trestného zákona), a že obžalovaný svojim vyhlásením, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku súdu napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže súd nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny obžalovaného (§ 36 písmeno n) Trestného zákona). Súd u obžalovaného zistil aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, a to, že už bol za trestný čin odsúdený, nakoľko pred spáchaním tohto trestného činu bol obžalovaný dvadsať dvakrát súdne trestaný a v 21 prípadoch tieto odsúdenia neboli doposiaľ zahladené (podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona), a že spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona), nakoľko sa skutkom dopustil spolupáchateľstvom spáchaného zločinu krádež podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno f) Trestného zákona. V prípade obžalovaného však súd s poukazom na odsúdenie Okresného súdu Galanta rozsudkom sp. zn. 9T/176/2017 zo dňa 24.01.2018, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/21/2018 dňa 14.08.2018 obligatórne aplikoval ustanovenie § 38 odsek 3 Trestného zákona podľa ktorého sa v prípade opätovného spáchania zločinu zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a základom na toto zvýšenie je podľa § 38 odsek 6 Trestného zákona rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pričom najprísnejšie trestným zo zbiehajúcich sa trestných činov je zločin krádeže podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s upravenou dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, tak že základná sadzba trestu odňatia slobody je v prípade obžalovaného 4 až 8 rokov. S prihliadnutím na okolnosti a závažnosť trestnej činnosti obžalovaného, jeho osobné pomery a predchádzajúcu trestnú činnosť, ale aj s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní zaujal k svojej trestnej činnosti kritický postoj a svoje konanie oľutoval, má súd za to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby za použitia ustanovenia § 39 odsek 5 Trestného zákona, t.j. vo výmere 32 mesiacov je primerané a spravodlivé. Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody. Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, keďže bol pred spáchaním tohto skutku dňa 06.09.2025, naposledy prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 22.09.2024, súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. Súd je presvedčený, že práve takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov na výkon ktorého súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia postačí na splnenie účelu trestu a zabezpečí, aby sa obžalovaný v budúcnosti vystríhal páchaniu protispoločenskej a protiprávnej činnosti. Zároveň je podľa názoru súdu trest odňatia slobody uložený úplne na dolnej hranici zákonom ustanovenej zníženej trestnej sadzby zákonný, spravodlivý a adekvátny a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona tak v rámci jeho pôsobenia na obžalovaného, ako aj jeho pozitívneho vplyvu na ostatných členov spoločnosti z hľadiska generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanej C. B., súd pri rozhodovaní vychádzal rovnako ako pri obžalovanom A. B. v prvom rade zo skutočnosti, že obžalovaná sa už aj v minulosti opakovane dopúšťala obdobného protispoločenského konania, ktoré bolo buď vyriešené v priestupkovom konaní alebo v trestnom konaní, v dôsledku čoho bola obžalovaná už opakovane súdne trestaná aj uložením

najprísnejšieho druhu trestov, nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom tieto tresty nevedli obžalovanú k náprave. Obžalovaná sa opakovane a dlhodobo dopúšťa protispoločenskej činnosti, či už rovnakého alebo odlišného charakteru, tak na úrovni priestupkového konania alebo trestného konania, pričom ani jedna zo sankcií uložená jej v týchto konaniach nevedla obžalovanú k jej náprave a prevýchove, čím by sa dosiahol ich účel v tom, že by zabránili obžalovanej v páchaní ďalšej protispoločenskej činnosti a tým by ochránili spoločnosť pred páchatelom. Dvadsaťdeväť priestupkov obžalovanej vo väčšine prípadov páchaných proti majetku, ako aj opakovaná majetková trestná činnosť za ktoré bola obžalovaná opakovane právoplatne uznaná vinnou (čo vyplýva z prečítaného odpisu registra trestov, ako aj právoplatných rozhodnutí) sú prejavom dlhodobého sklonu k páchaniu trestnej činnosti a nenapraviteľnej osobnosti obžalovanej, ktorá sa opakovane dopúšťa pod vplyvom alkoholu protispoločenskej činnosti napriek tomu, že sa už dvakrát podrobila výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a aj probačnému dohľadu po jej podmienneom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý v prípade obžalovanej absolútne nesplnili svoj účel. Nakoľko sa obžalovaná dopustila skutku dňa 06.09.2025, teda počas skúšobnej doby podmienneo prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody ktorá jej plynula od 23.09.2024 do 23.06.2026 v prípade obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie iného druhu trestu ako je trest odňatia slobody, nakoľko všetky ostatné druhy trestov nevytvárajú dostatočné podmienky na prevýchovu obžalovanej a zároveň by neboli primeraným trestom k povahe trestnej činnosti a k osobnosti obžalovanej. Na posudzovanie možnosti nápravy obžalovanej má vplyv celkový spôsob života obžalovanej a jej správanie pred spáchaním trestného činu. Zároveň však súd s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti nezhliadol splnenie podmienok ustanovených Trestným zákonom podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na podmienneo odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody, a teda, že by vzhľadom na osobu páchatela a na okolnosti prípadu, mal za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela by výkon trestu odňatia slobody nebol nevyhnutný.

Pri úvahách týkajúcich sa výšky ukladaného trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovanej, ako aj na okolnosti spáchania skutku a predchádzajúci spôsob života obžalovanej, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať v prvom rade na skutočnosť, že v prípade obžalovanej išlo o opakované protiprávne konanie, v prípade ktorého sa na hlavnom pojednávaní preukázalo závažné a opakované nerešpektovanie právneho poriadku. Pri ukladaní trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukládanie trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno a) až písmeno p) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno a) až písmeno o) Trestného zákona, pričom u obžalovanej zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaná sa k spáchaniu trestného činu priznala a úprimne trestný čin oľutovala na hlavnom pojednávaní (§ 36 písmeno l) Trestného zákona), a že obžalovaná svojim vyhlásením, že je vinná zo spáchania žalovaného skutku súdu napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže súd nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny obžalovanej (§ 36 písmeno n) Trestného zákona). Súd u obžalovanej zistil aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, a to, že už bola za trestný čin odsúdená, nakoľko pred spáchaním tohto trestného činu bola obžalovaná sedemkrát súdne trestaná a v piatich prípadoch tieto odsúdenia neboli doposiaľ zahladené (podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona), a že spáchala viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona), nakoľko sa skutkom dopustila spolupáchatelstvom spáchaného zločinu krádež podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno f) Trestného zákona. Súd obžalovanej ukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pričom najprísnejšie trestným zo zbierajúcich sa trestných činov je zločin krádeže podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s trestnou sadzbou vo výmere 2 až 8 rokov. S prihliadnutím na okolnosti a závažnosť trestnej činnosti obžalovanej, jej osobné pomery a predchádzajúcu trestnú činnosť, ale aj s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaná bola hlavnou iniciátorkou spáchania skutku a na hlavnom pojednávaní zaujala k svojej trestnej činnosti kritický postoj a svoje konanie oľutovala, má súd za to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v rámci zníženej trestnej sadzby o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby za použitia ustanovenia § 39 odsek 5 Trestného zákona, vo výmere 19 mesiacov je primerané a spravodlivé. Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovanej v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody. Nakoľko bola obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin, keďže bola pred spáchaním tohto skutku dňa 06.09.2025, naposledy prepustená z výkonu trestu odňatia slobody dňa 23.09.2024, súd ju zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. Súd je presvedčený,

že práve takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov na výkon ktorého súd zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia postačí na splnenie účelu trestu a zabezpečí, aby sa obžalovaná v budúcnosti vystríhala páchaniu protispoločenskej a protiprávnej činnosti. Zároveň je podľa názoru súdu trest odňatia slobody uložený pri dolnej hranici zákonom ustanovenej zníženej trestnej sadzby zákonný, spravodlivý a adekvátny a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona tak v rámci jeho pôsobenia na obžalovanú, ako aj jeho pozitívneho vplyvu na ostatných členov spoločnosti z hľadiska generálnej prevencie.

V prípravnom konaní si poškodený A. B. prostredníctvom svojej zákonnej zástupkyne, riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 90,59,- Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že trestným činom bola spôsobená škoda na majetku poškodeného vo výške riadne preukázanej a odôvodnenej na hlavnom pojednávaní, súd zaviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne na náhradu škody v prospech poškodeného vo výške 90,59,- Eur.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.